

Súd: Okresný súd Humenné
Spisová značka: 9Csp/93/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118265656
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marianna Hirková
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2018:6118265656.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Humenné sudkyňou JUDr. Mariannou Hirkovou v spore žalobcu: W. A., nar. X.X.XXXX, trvalý pobyt C. A. XXX/XX, právne zastúpený: WEBBER LEGAL, s.r.o., IČO: 50 680 552, so sídlom Na rozhladke 2, Bratislava, proti žalovanému: BENCONT COLLECTION, a.s., IČO: 47 967 692, so sídlom Vajnorská 100/A, Bratislava, právne zastúpenému: Advokátska kancelária JUDr. Veronika Kubriková, PhD., s.r.o., IČO: 50 361 368, so sídlom Martinčekova 13, Bratislava, o zaplatenie 5.040,- eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 5 040,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 5 040,- eur od 24.04.2018 do zaplatenia v lehote troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V prevyšujúcej časti žalobu zamietá.

Žalobcovi priznáva náhradu trov konania v rozsahu 100 % proti žalovanému.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou podanou na upomínacom súde domáhal zaplatenia 5040 eur s prísl. a náhrady trov konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že žalobca je 66 ročná dôchodkyňa a rádová sestra. Žalovaný je obchodná spoločnosť, predmetom činnosti ktorej je v zmysle zápisu v Obchodnom registri odo dňa jeho vzniku aj faktoring a forfaiting a od 01.09.2016 aj poskytovanie spotrebiteľských úverov. Žalobca uzavrel dňa 04.02.2008 so spoločnosťou Poštová banka, a.s., IČO: 31 340 890 (ďalej len „Poštová banka“) zmluvu o spotrebiteľskom úvere označenú ako Zmluva o úvere č. XXXXXXXXXXXX (ďalej len „Zmluva“). Predmetom Zmluvy bolo poskytnutie spotrebiteľského úveru zo strany Poštovej banky v prospech žalobcu vo výške 80.000,00 SKK (EUR 2.655,51). Dňa 10.12.2013 malo dôjsť k uzavretiu Dohody o splatení dlhu a Dohody o privatívnej novácii (ďalej len „Dohoda o privatívnej novácii“) medzi žalobcom ako dlžníkom a (v súčasnosti už zaniknutou) spoločnosťou PRO CIVITAS s. r. o., IČO: 45869464 (ďalej len „PRO CIVITAS“). Právnym nástupcom spoločnosti PRO CIVITAS je žalovaný. Ako vyplýva z bodu 1.2 tejto Dohody o privatívnej novácii, pohľadávka Poštovej banky zo Zmluvy bola pôvodne postúpená dňa 15.12.2010 na spoločnosť M. E. H., G., č. reg. A. XXX XXX (ďalej len „Cyperská spoločnosť“), ktorá následne postúpila pohľadávku zo Zmluvy na spoločnosť PRO CIVITAS. Listom zo dňa 12.10.2016 advokátska kancelária JUDr. Veronika Kubriková, PhD. s.r.o., konajúca v mene spoločnosti BENCONT INVESTMENTS, s. r. o., IČO: 36 432 105 (ďalej len „BENCONT INVESTMENTS, s. r. o.“), oznámila žalobcovi, že po tom, ako pohľadávka zo Zmluvy bola zo spoločnosti PRO CIVITAS postúpená na spoločnosť BENCONT INVESTMENTS, s. r. o., táto postúpila pohľadávku zmluvou zo dňa 15.12.2014 na žalovaného. Postúpenie pohľadávky Poštovej banky na Cyperskú spoločnosť je neplatné a neplatné sú aj ďalšie právne úkony od toho odvodené. Žalobca preto žiada od žalovaného bezdôvodné

obohatenie za platby vykonané v posledných 3 rokoch. Ak by sa postúpenie pohľadávky Poštovej banky na Cyperskú spoločnosť v tomto konaní ustálilo ako platné, spotrebiteľský úver poskytnutý na základe Zmluvy je bezúročný a bez poplatkov a z tohto dôvodu žalobca žiada od žalovaného bezdôvodné obohatenie za platby vykonané nad rámec istiny, a to iba vo výške bezdôvodného obohatenia za posledné 3 roky. Zmluva bola uzavretá dňa 30.01.2008 a má charakter spotrebiteľskej zmluvy podľa ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pričom sa zároveň jedna o zmluvu o spotrebiteľskom úvere v režime zákona č. 129/2010 Z. z. (ďalej len „Zákon“). V čase uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávky na Cyperskú spoločnosť (dňa 15.12.2010) bolo postúpenie pohľadávky zo Zmluvy regulované právnymi normami najmä týchto ustanovení: § 17 ods. 1 Zákona, § 525 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 92 ods. 8 Zákona o bankách. Poštová banka mala zmluvou zo dňa 15.12.2010 na Cyperskú spoločnosť. Toto postúpenie, a následne jednotlivé (právne) úkony vykonané na ich základe, sú absolútne neplatné, a to z dôvodov: a) Neplatnosti zmluvy o postúpení z dôvodu rozporu s Občianskym zákonníkom, a b) Neplatnosti zmluvy o postúpení z dôvodu rozporu so Zákomom o bankách (v spojení s rozporom s ust. § 565 a 53 ods. 8 Občianskeho zákonníka). K otázke postúpenia pohľadávky banky zo zmluvy je potrebné rozlišovať, či sa jedná o postúpenie pohľadávky zo zmluvy spotrebiteľskej alebo nie. V právnych vzťahoch iných ako spotrebiteľských je potrebné považovať takéto postúpenie za platné. Aplikujúc výkladové pravidlo „lex specialis derogat legi generali“, v zmysle ktorého Občiansky zákonník ako špeciálny právny predpis upravujúci postavenie spotrebiteľov má výkladovú prednosť pred inými právnymi predpismi, ako aj výkladové pravidlo „lex posterior derogat legi priori“, v zmysle ktorého neskoršia právna úprava, ktorou je úprava spotrebiteľských zmlúv má prednosť pred skoršou právnou úpravou (obsiahnutou v Zákone o bankách), a berúc do úvahy materiálne korektív na ochranu práv spotrebiteľa vyjadrený v ust. § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka platí právny záver, že banka vôbec nemôže postúpiť svoju pohľadávku zo spotrebiteľskej zmluvy na inú osobu ako je iná banka, nakoľko takéto postúpenie by bolo absolútne neplatné pre rozpor so zákonom (§ 39 Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 52 ods. 2 a § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka a § 525 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Z tohto dôvodu bolo postúpenie pohľadávky zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere z Poštovej banky na Cyperskú spoločnosť bez ďalšieho neplatné a neplatné sú aj ďalšie právne úkony vykonané na základe tohto neplatného postúpenia. Vychádzajúc z výšky spotrebiteľského úveru (EUR 2.655,51) v čase jeho uzatvárania (30.01.2008), úrokové podmienky dohodnuté v Zmluve (19% p.a.), platobnú históriu žalobcu do 15.12.2010, kedy mala byť pohľadávka Poštovej banky postúpená na cyperskú spoločnosť (žalobca uhradil 13 splátok á 69,34 EUR, t. j. spolu 901,42 EUR), výšky predpísaných splátok do 15.12.2010 (33 splátok á 69,34 EUR = 2.288,22 EUR), celkové množstvo uhradených splátok žalobcom ku dňu 10.12.2013 (podpis Dohody o privatívnej novácii so spol. PRO CIVITAS) (spolu žalobca dovtedy uhradil EUR 1.420,10), vychádzal z predpokladu, že i) spoločnosť Poštová banka postúpila na Cyperskú spoločnosť aj časť pohľadávky zo Zmluvy, ktorá ešte nebola splatná, alebo ii) spoločnosť Poštová banka vyhlásila predčasnú splatnosť spotrebiteľského úveru a takto splatnú pohľadávku postúpila na Cyperskú spoločnosť iii) žalobcovi nebola doručená výzva v zmysle ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách a ani nebol v omeškaní 90 dní. Nakoľko Poštová banka nikdy žalobcovi nedoručila písomné upozornenie v zmysle ust. § 53 ods. 8 vtedy účinného Občianskeho zákonníka ani oznámenie o uplatnení práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka, a navyše, právo § 565 Občianskeho zákonníka (vyhlásiť predčasnú splatnosť spotrebiteľského úveru) si zmluvné strany nikdy nedohodli a nejedná sa o zákonné právo veriteľa, vychádzal z predpokladu, že Poštová banka postúpila na Cyperskú spoločnosť nesplatnú pohľadávku zo Zmluvy. V čase postúpenia pohľadávky na Cyperskú spoločnosť (15.12.2010) bol splatný záväzok žalobcu vo výške 2.288,22 EUR (predpísané splátky) mínus 901,42 EUR (uhradené splátky) = 1.386,80 EUR. Ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách účinného v čase postúpenia (15.12.2010), predpokladalo, že platne je možné postúpiť len tú časť pohľadávky, ktorá je splatná, a zároveň len za predpokladu omeškania dlžníka v trvaní 90 dní v spojení s písomnou výzvou veriteľa na takéto omeškanie. Poštová banka nedoručila žalobcovi žiadnu písomnú výzvu v zmysle ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách a postúpila na Cyperskú spoločnosť zjavne aj nesplatenú časť pohľadávky. Z tohto dôvodu je postúpenie, pre rozpor s ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách, neplatné. Ak by sa žalovaný v konaní bránil, že Poštová banka vyhlásila predčasnú splatnosť, uviedol, že toto bolo neplatné a v nadväznosti na to muselo byť neplatné aj postúpenie, nakoľko: 1. toto právo nebolo v Zmluve dohodnuté (keďže sa nejedná o zákonné právo veriteľa, nemohlo platne dôjsť k vyhláseniu predčasnej splatnosti), 2. žalobcovi nebolo doručené upozornenie v zmysle ust. § 53 ods. 8 Občianskeho zákonníka, a 3. Žalobcovi nebolo doručené oznámenie o vykonaní práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka. Žalobcovi nebola doručená žiadna výzva v zmysle ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách a ani nebol v omeškaní 90 dní s úhradou jeho splatného záväzku. V rámci vyššie uvedených intencií, žalobca plnil žalovanému bez právneho dôvodu. Ak by sa postúpenie pohľadávky Poštovej

banky na Cyperskú spoločnosť v tomto konaní ustálilo ako platné, spotrebiteľský úver poskytnutý na základe Zmluvy je bezúročný a bez poplatkov, nakoľko v Zmluve absentujú tieto náležitosti: a) priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov, vypočítaná na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere (náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa ust. §4 ods. 2 písm. k) Zákona) - v Zmluve táto náležitosť úplne absentuje, b) výška, počet a termíny splátok v členení na istiny, úroky a iné poplatky, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia (náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa ust. § 4 ods. 2 písm. i) Zákona) - v Zmluve táto náležitosť absentuje úplne. V Zmluve nie je vôbec uvedená priemerná hodnota RPMN. Splátky spotrebiteľského úveru nie sú v Zmluve rozčlenené na splátky istiny, úrokov a poplatkov, čím sa v zmysle konštantnej judikatúry úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Vyššie uvedený záver je potrebné prijať napriek Rozsudku Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/2015, ktorý sa na vec nevzťahuje, nakoľko tento rozsudok vychádza zo Smernice 2008/48, ktorá mala byť transponovaná do vnútroštátneho poriadku do 12.05.2010, pričom táto bola do nášho právneho poriadku transponovaná v skutočnosti až v roku 2010, a to zákonom č. 129/2010 Z. z. Vzhľadom na skutočnosť, že Zmluva neobsahuje náležitosti uvedené vyššie, v zmysle ust. § 4 ods. 3 Zákona, sa spotrebiteľský úver poskytnutý prostredníctvom Zmluvy považuje za bezúročný a bez poplatkov. Klientovi bola zo strany Veriteľa poskytnutá istina vo výške EUR 2.655,51 (SK 80 000,00) Klient vykonal v súvislosti so Zmluvou úhrady v celkovej výške EUR 8.140,10. Vzhľadom na neplatnosť postúpenia pohľadávky z Poštovej banky na Cyperskú spoločnosť si žalobca uplatnil voči žalovanému nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške plnení za posledné 3 kalendárne roky, čo je v súčte EUR 5.040. Pre prípad, že by sa postúpenie pohľadávky z Poštovej banky na Cyperskú spoločnosť ustálilo ako platné, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov od samotného počiatku Zmluvy, žalobca v predžalobnej výzve zaslanej žalovanému v súlade s ustanovením § 566 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého "pri čiastočnom plnení peňažného dlhu sa plnenie dlžníka započítava najprv na istinu a potom na úroky, ak dlžník neurčí inak", oznámil, že všetky svoje platby, ktoré historicky na tento spotrebiteľský úver vykonal, vykonal najprv na splátky istiny a až následne na splátky úrokov a iných poplatkov. Žalobca istinu úveru poskytnutého prostredníctvom Zmluvy takto splatil dňa 1.12.2014. Z tohto titulu má žalobca nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške EUR 5484,59. Pre prípad, že by v súdnom konaní bolo toto vyhlásenie spochybnené čo do správnosti právneho postupu, žalobca, z dôvodov právnej istoty, v predžalobnej výzve žalovanému v súlade s ust. § 16 Zákona oznámil, že predčasne spláca spotrebiteľský úver poskytnutý Zmluvou, a započítal svoju pohľadávku na vydanie bezdôvodného obohatenia (zaplatené úroky a poplatky) voči pohľadávke žalovaného na zaplatenie zvyšku istiny. Teda aj v tejto alternatíve má Klient nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške EUR 5484,59. Aj v tomto prípade si žalobca uplatňuje voči žalovanému nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške plnení za posledné 3 kalendárne roky, čo je v súčte EUR 5.040,- s prísl. Žalobca vykonával platby od 25.02.2013 do 31.10.2016 vrátane v prospech účtu spoločnosti PRO CIVITAS, s.r.o., IČO: 45 869 464, spoločnosť ktorá zanikla zlúčením so žalovaným. Od 05.12.2016 vykonával platby v prospech účtu žalovaného. Vzhľadom na skutočnosť, že spotrebiteľský úver poskytnutý prostredníctvom Zmluvy sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, žalovaný je povinný vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie spočívajúce v zaplatených Úrokoch a Poplatkoch a zaplatiť mu zákonný úrok z omeškania. Žalobca žalovaného v predžalobnej výzve vyzval, aby v lehote 1 pracovného dňa od doručenia predžalobnej výzvy vydal žalobcovi bezdôvodné obohatenie. Žalovaný v uvedenej lehote dlh neuhradil a požadované bezdôvodné obohatenie nevydal.

3. Dňa 26.04.2018 bol upomínacím súdom vydaný platobný rozkaz, ktorý bol podaním odporu žalovaným zrušený a vec bola postúpená tunajšiemu súdu.

4. Žalovaný v podanom odpore namietal, že právny predchodca žalovaného, spoločnosť PRO CIVITAS s.r.o., uzatvorila so žalobcom Rozhodcovskú doložku v zmysle ktorej sa dohodli, že všetky spory, ktoré medzi nimi vzniknú z právnych vzťahov vzniknutých na základe Dohody o splatení dlhu a Dohody o privatívnej novácii zo dňa 10.12.2013 alebo súvisiacich s touto Dohodou, vrátane sporov o platnosť, výklad a zánik tejto Dohody, predložia na rozhodnutie v rozhodcovskom konaní Stálemu Rozhodcovskému súdu Slovenskej bankovej asociácie so sídlom: Rajská 15/A, 811 08 Bratislava. Žalovaný vzniesol námietku nedostatku právomoci Okresnému súdu Banská Bystrica tento spor prejednávať. Predmetná Rozhodcovská doložka, medzi právnym predchodcom žalovaného a žalobcom bola individuálne dojednaná a nesie všetky znaky, ktoré zakladajú právomoc Rozhodcovskému súdu. Právny predchodca žalovaného, Poštová banka, a. s., vyhlásila úver za predčasne splatný a to k

20.06.2009, nakoľko žalobca porušil podstatným spôsobom ustanovenia Zmluvy o úvere. A teda je možné hovoriť o tom, že prišlo k zmene obsahu záväzku zosplatnením úveru, avšak toto sa udialo 20.06.2009, pričom pohľadávka bola postúpená až 15.12.2010. Tvrdenia žalobcu sa vôbec nezakladajú na pravde, nakoľko právny predchodca žalovaného, Poštová banka, a. s., zaslala žalobcovi II. upomienku zo dňa 05.06.2009 v ktorej upozornila žalobcu, že podstatným spôsobom porušil ustanovenia zmluvy o úvere, uviedla dlžnú sumu a zároveň upozornila žalobcu, že ak dlžná suma nebude uhradená v stanovenej lehote, úver v zmysle príslušných ustanovení zmluvy o úvere a obchodných podmienok sa stane predčasne splatný. Nakoľko k úhrade dlžnej sumy neprišlo, právny predchodca žalovaného, Poštová banka, a. s., využila svoje právo v zmysle ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka a vyhlásila úver za predčasne splatný. O tejto skutočnosti sa žaloba dozvedel listom zo dňa 20.06.2009 o čom svedčí doručka, vlastnoručne podpísaná žalobcom. Námietka žalobcu, že si zmluvné strany nikdy nedohodli predčasnú splatnosť úveru sa opätovne nezakladá na pravde, nakoľko v Obchodných podmienkach pre úver sa v článku 5 bod 5.1 uvádza, že „Ak klient, je v omeškaní s platením viac ako dvoch Splátok v plnej, resp. čiastočnej výške alebo poskytol Banke nepravdivé údaje (napr. v predložených dokladoch, formulári ZoÚ), alebo na majetok Klienta bol vyhlásený konkurz, alebo exekúcia, alebo Klient zomrel, je Banka oprávnená požadovať predčasné splatenie celej istiny úveru vrátane príslušenstva, čím sa celý úver vrátane príslušenstva stane predčasne splatným.“ Zároveň právnenmu predchodcovi žalovaného, Poštovej banke, a. s. toto oprávnenie vyplývalo priamo zo zákona a to z ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka. Žalobca bol napriek písomnej výzve (II. upomienka) 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči pôvodnému veriteľovi Poštovej banke, a. s. A teda právny predchodca žalovaného Poštová banka, a. s., postupovala plne v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách. Žaloba sa dostal do výrazného omeškania v máji 2009, pričom aj v predchádzajúcom období bol žalobca v omeškaní v dôsledku čoho došlo k predčasnej splatnosti úveru. Na účely ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách vychádzajúc od mája 2009, pričom od 17. (deň splatnosti splátky) mája 2009 bol žalobca v omeškaní do 03.07.2009 keď uhradil 69,34 EUR (omeškanie 48 dní). Následne od tohto dátumu bol žalobca v omeškaní do 22.01.2010 keď uhradil 69,34 EUR (omeškanie 203 dní). Od tohto dátumu bol žalobca opätovne v omeškaní do 14.05.2010 keď opäť uhradil 69,34 EUR (omeškanie 114 dní). Od tohto dátumu žalobca neuhradil žiadnu platbu až do postúpenia pohľadávky t. j. do 15.12.2010 (omeškanie 216 dní). Žalobca bol v omeškaní spolu 581 dní a teda súčet jeho omeškaní rozhodne presiahol jeden rok a teda právny predchodca žalovaného, Poštová banka, a. s. aj napriek tomu že vyzvala žalobcu na úhradu dlhu a žalobca bol nepretržite 90 dní v omeškaní, Poštová banka, a. s. ani nemusela vyzvať žalobcu, nakoľko ten bol v súčte všetkých omeškaní, ktoré presiahli jeden rok. Privatívna novácia patrí medzi právne skutočnosti spôsobujúce zánik záväzku na zmluvnom základe a bez uspokojenia veriteľa. Na rozdiel od iných právnych skutočností, ktoré majú za následok zánik záväzkov, privatívna novácia súčasne nahrádza doterajší záväzok novým. Privatívna novácia plní teda nielen privatívnu (zbavujúcu, oslobodzujúcu) funkciu, ale aj funkciu obligačnú a je samostatným zaväzovacím dôvodom. Nie je dôvod skúmať samotnú zmluvu o úvere, ktorá navyše už bola preskúmaná Rozhodcovským súdom v konaní sp. zn. E.. Pokiaľ ide o neuvedenie výšky, počtu a termínov splátok v členení na istiny, úroky a iné poplatky, žalovaný v tejto súvislosti poukázal na Rozsudok Súdneho dvora tretia komora z 9. novembra 2016, sp. zn. C-42/15. Zároveň poukázal aj na Rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 11.04.2017, sp. zn.: 11Co/39/2016 a na uznesenie Najvyššieho súdu SR z 22. februára 2018, sp. zn. 3 Cdo 146/2017. Nárok žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia je premlčaný a žalovaný vzniesol námietku premlčania. Žalobca podal žalobu na Okresný súd Banská Bystrica dňa 24.04.2018, čo znamená, že žalobca môže požadovať platby 2 roky späť od 24.04.2018. A teda ide o všetky platby od 24.04.2016. Súd by nemohol priznať bezdôvodné obohatenie, v takom rozsahu ako uvádza žalobca, nakoľko od dňa 24.04.2016 žalobca realizoval úhrady v celkovej výške 3280,-EUR.

5. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi a z nich najmä: výpisom z obchodného registra, zmluvou o úvere zo dňa 4.2.2008, dohodou o splatení dlhu, dohodou o privatívnej novácii zo dňa 10.12.2013, rozhodcovskou doložkou zo dňa 10.12.2013, oznámením o postúpení pohľadávky - výzva na úhradu dlžnej sumy zo dňa 12.10.2016, jednotlivými dokladmi o zaplatení, predžalobnou výzvou zo dňa 20.4.2018, rozhodcovským rozsudkom sp. zn. E. G. XXXXXXXX zo dňa 2.12.2011, rozhodcovským uznesením o oprave rozhodcovského uznesenia zo dňa 25.11.2011, zmluvou o postúpení pohľadávok č. 1/2010 zo dňa 15.12.2010, zmluvou o postúpení pohľadávok č. 5/2011 zo dňa 24.2.2011, II. upomienkou - výzva na splatenie dlžnej sumy zo dňa 5.6.2009, výzvou na splatenie úveru s príslušenstvom zo dňa 20.6.2009 spolu s doručenkou, obchodnými podmienkami pre

úver /verzia 1/2008/, aktuálnym stavom úveru ku dňu 1.10.2010, výsluchom žalobcu a zistil nasledovný skutkový stav veci.

6. Na základe zmluvy o úvere zo dňa 4.2.2008 Poštová banka a.s. poskytla žalobcovi úver vo výške 80.000,- Sk s výškou mesačnej splátky 2.089,- Sk s počtom mesačných splátok 60, dátumom prvej platby do 17.03.2008, úrokovou sadzbou 19 % p.a., celkovou výškou nákladov 45.317,93 Sk, s dátumom konečnej splatnosti 17.02.2013, RPMN banky 20,73 %. Priemerná RPMN na trhu nie je uvedená v zmluve.

7. II. upomienkou - výzvou na splatenie dlžnej sumy zo dňa 5.6.2009 Poštová banka, a.s. mala upozorňovať žalobcu, že podstatným spôsobom porušil ustanovenia zmluvy o úvere zo dňa 04.02.2008 a obchodných podmienok a neuhradil dlžnú sumu, o ktorej bol informovaný v predchádzajúcej upomienke. Závazok po splatnosti mal byť k 05.06.2009 v celkovej výške 153,62 eur, ktorý pozostával z nedoplatku 128,72 eur a poplatku za upomienku 24,90 eur. Bol vyzvaný, aby dlžnú sumu uhradil v lehote 10 kalendárnych dní od doručenia tejto výzvy. Ak dlžná suma nebude uhradená v stanovenej lehote, úver sa v zmysle príslušných ustanovení zmluvy o úvere a obchodných podmienok, stane predčasne splatným.

8. Výzvou na splatenie úveru s príslušenstvom zo dňa 20.06.2009 Poštová banka, a.s. oznámila žalobcovi, že podstatným spôsobom porušil ustanovenia zmluvy o úvere zo dňa 04.02.2008 a obchodných podmienok a úver sa stal k 20.06.2009 predčasne splatným v celom rozsahu. Výška dlžnej sumy bola 2.430,50 eur, ktorá pozostávala z dlžnej istiny 2.313,67 eur, úrok 78,65 eur, poplatkov za upomienky 38,18 eur. Uvedená výzva bola žalobcovi doručená dňa 25.06.2009.

9. Zmluvou o postúpení pohľadávok č. X/XXXX zo dňa 15.12.2010 Poštová banka, a.s. mala postúpiť svoju pohľadávku spoločnosti M. E. H. so sídlom G..

10. Zmluvou o postúpení pohľadávok č. X/XXXX zo dňa 24.02.2011 mala spoločnosť M. E. H. postúpiť pohľadávku na spoločnosť PRO CIVITAS, s.r.o..

11. Rozhodcovským rozsudkom sp. zn. E. G. XXXXXXXX zo dňa 02.12.2011 vo veci žalobcu PRO CIVITAS, s.r.o., proti žalovanému v predmetnej veci žalobcovi o zaplatenie 2.313,67 eur s príslušenstvom, bol žalobca zaviazaný zaplatiť PRO CIVITAS, s.r.o. istinu vo výške 2.313,67 eur, úrok vo výške 19 % ročne zo sumy 2.313,67 eur od 02.09.2010 do zaplatenia istiny, úrok z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 2.313,67 eur od 02.09.2010 do zaplatenia istiny, sumu dlžných úrokov a úrokov z omeškania vyčíslenú ku dňu započítania poslednej čiastočnej úhrady do predčasnej splatnosti celého úveru vo výške 490,98 eur, sumu dlžných úrokov a úrokov z omeškania vyčíslenú za obdobie odo dňa nasledujúceho po dni poslednej čiastočnej úhrady žalobcu po predčasnej splatnosti celého úveru do dňa 01.09.2010 vo výške 193,47 eur, náhradu poplatku za rozhodcovské konanie vo výške 119,92 eur, do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozhodcovského rozsudku.

12. Z uvedeného rozhodcovského rozsudku súd zistil, že pôvodne si Poštová banka, a.s. uplatnila na rozhodcovskom súde pohľadávku zo zmluvy zo dňa 04.02.2008, ktorou mala žalobcovi poskytnúť úver vo výške 2.655,51 eur. Svoju právomoc rozhodcovský súd založil podľa článku 3. odsek 6 zmluvy o úvere, kde sa zmluvné strany dohodli, že všetky spory vzniknuté zo zmluvy o úvere, vrátane sporov o vznik, platnosť a výklad, sa budú riešiť v súlade s rozhodcovskou doložkou uvedenou vo všeobecných obchodných podmienkach.

13. V dohode o splatení dlhu, dohode o privatívnej novácii uzavretej v zmysle § 570 Občianskeho zákonníka medzi veriteľom PRO CIVITAS, s.r.o. a dlžníkom žalobcom podpísanej dňa 10.12.2013 je uvedené, že dlžník uzavrel s Poštovou bankou, a.s., zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej mu Poštová banka poskytla úver, ktorý sa zaviazal splatiť v splátkach a v lehotách stanovených zmluvou a jej prílohami. Dlžník svoju povinnosť nesplnil. Uvedená pohľadávka a všetky práva a povinnosti spojené s pohľadávkou boli postúpené na základe zmluvy o postúpení pohľadávok medzi Poštovou bankou, a.s. a spoločnosťou M. E. H., G., č. reg. A. XXXXXX zo dňa 15.12.2010 a následne na základe zmluvy o postúpení pohľadávok medzi M. E. H. a veriteľom na veriteľa. Pohľadávku, ktorá vznikla na základe ustanovení zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX a jej príloh ku dňu 10.12.2013, predstavuje sumu vo výške 5.003,37 eur, ktorá je zložená z istiny pohľadávky a z príslušenstva pozostávajúceho z vyčíslených úrokov a nákladov spojených s právnym zastúpením. Dlžník bez akýchkoľvek pochybností najmä o

jej výške, či dôvode vzniku uznáva čo do dôvodu a výšky v celom rozsahu. Podľa článku II. dohody, účastníci dohody sa na výslovnú žiadosť dlžníka dohodli, že všetky svoje sporné práva a nároky, ktoré vznikli na základe ustanovení článku I. tejto dohody, teda na základe ustanovení zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX a jej príloh, sa nahradia právami a povinnosťami uvedenými nižšie v tejto dohode. Účastníci dohody sa dohodli, že všetky ich vzájomné sporné peňažné a nepeňažné nároky, ktoré vznikli na základe ustanovení zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX a jej príloh, zanikajú ku dňu účinnosti tejto dohody a nahrádzajú sa nasledovnými záväzkami. Dlžník sa zaväzuje zaplatiť veriteľovi sumu vo výške 5.003,37 eur na číslo účtu spolu s úrokom vo výške 16 % p.a., pričom dňom splatnosti je 10.12.2013. V prípade, ak sa dlžník dostane do omeškania s plnením záväzku, zaväzuje sa zaplatiť veriteľovi úrok z omeškania vo výške 9 % p.a. za každý deň omeškania až do zaplatenia z neuspokojenej časti záväzku. V prípade, ak dlžník nesplní akúkoľvek povinnosť podľa tejto dohody o urovaní, zaväzuje sa zaplatiť veriteľovi zmluvnú pokutu vo výške 9 % p.a. z neuspokojenej časti záväzku za každý deň omeškania až do zaplatenia. Dlžník uznáva svoj záväzok vo výške 5.003,37 eur s príslušenstvom, pozostávajúcim z úroku vo výške 16 % p.a., ktorý vznikol na základe tejto dohody o urovaní, čo do dôvodu a výšky. Účastníci dohody vyhlasujú, že o urovaní v zmysle tejto dohody sú upravené a urované všetky ich vzájomné práva a povinnosti súvisiace a týkajúce sa pohľadávky vyplývajúcej zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX. Podpisom dohody pôvodné vzájomné práva a povinnosti účastníkov dohody zanikajú v celom rozsahu a nahrádzajú sa právami a povinnosťami podľa tejto dohody. Dlžník berie na vedomie, že záväzok zaplatiť sumu vo výške 5.003,37 eur s príslušenstvom pozostávajúcim z úroku vo výške 16 % p.a. je dňom 10.12.2013 splatný v celom rozsahu. V prípade, ak dlžník bude svoj záväzok plniť čiastočne a to vo výške najmenej 140,- eur mesačne do 28. dňa v mesiaci, v ktorom bola uzatvorená táto dohoda veriteľ sa na výslovnú žiadosť dlžníka zaväzuje neuplatniť svoje právo vymáhať svoj nárok podľa bodu 2.2 tejto dohody súdnou cestou. Tento záväzok veriteľa zaniká, pokiaľ dlžník nebude svoj záväzok plniť podľa tohto bodu. Obe strany tejto dohody súhlasia s podmienkami uvedenými v tejto dohode a zaväzujú sa ju rešpektovať a zároveň vyhlasujú, že pri jej podpísaní konali slobodne a vážne a že dohoda nebola uzavretá v tiesni za nápadne nevýhodných podmienok. Splneniu predmetu tejto dohody nebránia žiadne právne chyby, prípadne iné okolnosti alebo prekážky.

14. Dňa 10.12.2013 bola medzi žalobcom a spoločnosťou PRO CIVITAS, s.r.o. uzatvorená rozhodcovská doložka, ktorou sa dohodli, že všetky spory, ktoré medzi nimi vzniknú z právnych vzťahov vzniknutých na základe dohody o urovaní, alebo súvisiacich s touto dohodou o urovaní, vrátane sporov o platnosť, výklad a zánik tejto dohody o urovaní, predložia na rozhodnutie v rozhodcovskom konaní Stálemu rozhodcovskému súdu Slovenskej bankovej asociácie so sídlom Rajska 15/A, Bratislava.

15. Oznamovaním o postúpení pohľadávky, výzvy na úhradu dlžnej sumy zo dňa 12.10.2016 Advokátska kancelária JUDr. Veronika Kubriková, PhD., s.r.o., oznamovala žalobcovi, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 15.12.2014 uzavretej medzi spoločnosťou PRO CIVITAS, s.r.o. ako postupcom a BENCONT investments, s.r.o. ako postupníkom, zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 15.12.2014 uzavretej medzi spoločnosťou BENCONT investments, s.r.o. ako postupcom a žalovaným ako postupníkom, bola pohľadávka voči žalobcovi vrátane príslušenstva vyplývajúca zo zmluvy č. XXXXXXXXXXXX, ktorú uzavrel s Poštovou bankou, a.s., postúpená na nového veriteľa žalovaného. Ku dňu 12.10.2016 mal predstavovať záväzok žalobcu 2.494,31 eur.

16. Predžalobnou výzvou zo dňa 20.4.2018 bol žalovaný žalobcom vyzvaný na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 5.040,- eur spolu s úrokmi z omeškania v tejto výzve špecifikovanými v lehote do jedného pracovného dňa odo dňa doručenia tejto výzvy.

17. Žalobca vo svojej výpovedi uviedol, že úver si zobral z núdze, čo mohol platiť. Dlž splácal, ale prišla mu dohoda od inej spoločnosti poštou. Nevedel, čo s tým má robiť, tak ju podpísal a platiť až do r. 2016. Nebolo mu vysvetlené čo sa uvádza v dohode a nerozumel jej. Na dohode si neprečítal koľko ešte bude musieť zaplatiť. Bola tam uvedená iba celková suma 5.000,- eur. Požiadala sestru o pomoc až v januári tohto roku.

18. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

19. Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

20. Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

21. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

22. Podľa § 524 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

23. Podľa § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

24. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o úvere (ďalej len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“), tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

25. Podľa § 2 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie
a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme,
b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

26. Podľa § 3 Zákona o spotrebiteľských úveroch

(1) Veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.

(2) Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

27. Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase postúpenia pohľadávky (ďalej len „Zákon o bankách“), banka je právnická osoba so sídlom na území Slovenskej republiky založená ako akciová spoločnosť, ktorá a) prijíma vklady a b) poskytuje úvery a ktorá má na výkon činností podľa písmen a) a b) udelené bankové povolenie. Iná právna forma banky sa zakazuje.

28. Podľa § 7 ods. 1 Zákona o bankách, o udelení bankového povolenia rozhoduje Národná banka Slovenska. O udelení bankového povolenia pre banky podľa osobitného predpisu a o udelení bankového povolenia na vykonávanie hypotekárnych obchodov rozhoduje Národná banka Slovenska po prerokovaní s Ministerstvom financií Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo“). Žiadosť o udelenie bankového povolenia sa predkladá Národnej banke Slovenska.

29. Podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len

časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

30. Medzi veriteľom Poštová banka a.s. a žalobcom ako dlžníkom bola uzatvorená dňa 04.02.2008 zmluva o úvere, ktorá je spotrebiteľskou zmluvou.

31. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

32. Táto zmluva je zmluvou o spotrebiteľskom úvere uzatvorenou aj podľa zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, na ktorú sa vzťahujú ustanovenia uvedeného zákona v spojení s Občianskym zákonníkom.

33. Záväzkový vzťah, ktorý vznikol medzi účastníkmi zmluvy o úvere zo dňa 04.02.2008 je bankový úver, ktorý na rozdiel od úverov, napr. od nebankových spoločností je regulovaný aj špeciálnou právnou úpravou zákona o bankách.

34. Zmluvou o postúpení pohľadávok č. X/XXXX zo dňa 15.12.2010, Poštová banka, a.s., mala postúpiť svoju pohľadávku zo zmluvy o úvere zo dňa 04.02.2008 voči žalobcovi na spoločnosť M. E. H., G..

35. Zákonná úprava postúpenia pohľadávky bankou alebo pobočkou zahraničnej banky je obsiahnutá v zákone o bankách ako osobitná úprava (lex specialis) pred všeobecnou úpravou (lex generalis) o postupovaní pohľadávok v zmysle § 524 až § 530 Občianskeho zákonníka.

36. V zmysle zákona o bankách pre platné postúpenie pohľadávky banky musia byť splnené kumulatívne všetky podmienky upravené v § 92 ods. 8 tohto zákona, t.j. pohľadávka banky môže byť postúpená (aj jej časť), ak je splatná, a to až po predchádzajúcej písomnej výzve a omeškanie klienta so splnením postupovanej pohľadávky je nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní.

37. Striktné podmienky postúpenia pohľadávky vo svojom súhrne opodstatňujú záver o zákaze postúpenia bankovej pohľadávky bez ich splnenia a nepodporujú záver o možnosti odklonu od pravidla cesie bankovej pohľadávky v neprospech spotrebiteľa.

38. Nedodržaním zákonných podmienok postúpenia bankovej pohľadávky v spotrebiteľských veciach sa takéto postúpenie dostáva do rozporu s dikciou zákona s priamym dopadom na platnosť právneho úkonu. Prezumpcia znalosti predpisov zverejnených v zierke zákonov pritom vylučujú dobromyseľnosť postupníka.

39. Spôsobilým predmetom postúpenia pohľadávky v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách môže byť však iba pohľadávka alebo jej časť, ktoré sú už splatnými a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy po tom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky. Musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky.

40. Žalovaný v konaní nepreukázal existenciu písomnej výzvy (banky) po tom, čo bol žalobca (klient banky) nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splácaním jednotlivých už splatných

splátok. Pokiaľ teda pôvodný veriteľ postúpil zmluvou zo dňa 15.12.2010 predmetnú pohľadávku z úveru bez predchádzajúcej výzvy adresovanej žalobcovi na zaplatenie dlžnej pohľadávky, postupoval v rozpore s ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách. Zmluva o postúpení pohľadávky zo dňa 15.12.2010 je preto neplatným právnym úkonom v zmysle ust. § 39 Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Splnenie zákonom požadovaných predpokladov na postúpenie splatných pohľadávok nebolo preto v konaní preukázané.

41. Žalovaný k podanému odporu predložil písomnú výzvu zo dňa 05.06.2009, avšak v konaní napriek tomu, že žalobca vo vyjadrení zo dňa 18.06.2018 namietal, že mu táto výzva nebola doručená, nepreukázal jej doručenie žalobcovi, ani nenavhol vykonať žiadny dôkaz na preukázanie tejto skutočnosti. Výzva na splatenie úveru zo dňa 20.06.2009 nie je výzvou podľa ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách, ale oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti.

42. Poštová banka, a.s. tak nemohla postúpiť pohľadávku na nebankovú spoločnosť, keď nedodrжала zákonom stanovené podmienky. Zmluva o postúpení pohľadávky uzatvorená medzi Poštovou bankou, a.s. a spol. M. E. H. je neplatná, keďže neboli naplnené zákonné predpoklady § 92 ods. 8 zákona o bankách na postúpenie pohľadávky z banky na postupníka. Banka môže postúpiť pohľadávku iba po predchádzajúcej písomnej výzve dlžníka, čo zo strany žalovaného preukázané nebolo. Táto písomná výzva ako podmienka platného postúpenia pohľadávky sa musí dostať do dispozičnej sféry dlžníka.

43. Súd poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 20Co/107/2016 zo dňa 30.05.2017, ktorý v odôvodnení uviedol: „V zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách môže byť spôsobilým predmetom postúpenia iba pohľadávka alebo jej časť, ktoré sú už splatnými, a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy a omeškania klienta banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky. Musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky. Obsah tohto ustanovenia - písomná výzva banky, omeškanie dlhšie ako 90 kalendárnych dní - vecne nesúvisí s ochranou bankového tajomstva, resp. s výnimkami z bankového tajomstva. Zmyslom a cieľom ustanovenia § 92 ods. 8 ZoB bolo dosiahnuť stav, aby mal dlžník dostatok času na vykonanie opatrení zotrvať na vzťahu so „svojou“ bankou a tak zotrvať aj vo sfére kontrolovanej Národnou bankou Slovenska. Osobitné ustanovenia sprísňujúce (obmedzujúce) postúpenie bankovej pohľadávky boli postupne zákonodarcom doplňované (porov. zmeny vykonané od 1.1.2017 zákonom č. 299/2016 Z.z.). Ďalšie sprísnenie sa týka zákazu cesie bankovej pohľadávky na niektoré subjekty (§ 17 Zákona č. 129/2010 Z.z.). Je zjavné, že povaha ustanovenia § 92 ods. 8 ZoB bráni odklonu od jeho znenia v neprospech spotrebiteľa, čo explicitne zákonodarca naznačil v ust. § 89 ods. 1 ZoB. Porušenie pravidla v § 92 ods. 8 indikuje celkom zjavne rozpor so zákonom a tým aj absolútnu neplatnosť podľa § 39 OZ.“

44. Ďalej súd poukazuje aj na iné rozhodnutia Krajského súdu v Prešove sp. zn. 5Co/211/2016 z 12.09.2017, 19Co/50/2017 z 17.08.2017, 8Co/156/2016 z 24.07.2017, 18Co/130/2016 z 24.07.2017, 5Co/165/2016 z 29.06.2017, 16Co/32/2017 z 26.09.2017, 20Co/199/2016 z 27.07.2017.

45. K absolútne neplatnému postúpeniu pohľadávky banky bez splnenia podmienok stanovených v § 92 ods. 8 zákona o bankách sa vyjadril aj Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozhodnutiach sp. zn. 1Cdo/147/2017 zo dňa 24.04.2018, 7Cdo/26/2017 zo dňa 28.03.2018, 8Cdo/32/2017 zo dňa 28.03.2018.

46. Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozsudku sp. zn. 7Cdo/26/2017 zo dňa 28.03.2018 v bodoch 15., 17. a 18. uviedol: „Z takejto úpravy vyplýva zjavná neudržateľnosť argumentácie dovolateľky tým, že v prípade súčtu všetkých omeškaní úverového dlžníka trvajúcего viac než rok sa nemusí trvať ani na výzve banky klientovi pred postúpením pohľadávky, keď časť úpravy o tom, že skôr uvedené neplatí, sa vzťahuje výlučne na zachovanie práva banky uplatniť právo na postúpenie pohľadávky napriek neskoršiemu plneniu klienta a nie aj na ustúpenie od podmienok, za ktorých k postúpeniu možno pristúpiť (hocako tu môže byť predmetom diskusie tá otázka akcentovaná dovolaním, podľa ktorej v takomto prípade nie je zjavné, čo by v čase po oneskorenom splnení klientom jeho záväzku vrátane príslušenstva malo byť ešte predmetom postúpenia pohľadávky). Ak zákonným dôsledkom rozporu právneho úkonu (nerozhodno či obsahu úkonu alebo len jeho účelu) so zákonom je v sfére súkromného práva jeho neplatnosť, podľa názoru dovolacieho súdu neexistuje prakticky žiadny priestor pre inú interpretáciu úpravy rozhodnej aj pre výsledok konania v prejednávanej veci než tú, že podmienky

podľa § 92 ods. 8 vety prvej zákona o bankách, za splnenia ktorých môže banka postúpiť svoju pohľadávku inému subjektu, sú z povahy veci podmienkami, bez splnenia ktorých k postúpeniu prísť nesmie (je zakázané). Nerešpektovanie takejto úpravy má potom za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky pre rozpor so zákonom (§ 39 O. z.). Pri nutnosti vyslovenia práve uvedeného boli ďalšie otázky nastoľované dovolaním právne nevýznamnými či nanajvýš akademickými, ak neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávok bez ochoty alebo schopnosti žalobkyne preukázať splnenie podmienky postúpenia reprezentovanej písomnou výzvou banky pred postúpením spôsobila nedostatok prechodu žalobou uplatneného práva na žalobkyňu a teda i nedostatok jej aktívnej legitímácie konštatovaný už nižšími súdmi. Osobe s takýmto deficitom samozrejme nemohlo prislúchať ani oprávnenie na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru a vzhľadom na už priblížené nazeranie na vec by do úvahy neprichádzalo ani odchýlenie sa účastníkov úverového vzťahu od úpravy celkom jednoznačnou pre jeden z nich.“

47. Súd sa nestotožňuje s námietkou žalovaného, že v prípade ak bol žalobca v omeškaní viacej ako rok, nebola potrebná písomná výzva a poukazuje na vyššie citované rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Cdo/26/2017 zo dňa 28.03.2018 bod 15. Uvedená výnimka v druhej vete ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách v prípade omeškania trvajúceho viacej ako jeden rok, nemá vplyv na zákonné podmienky postúpenia uvedené v prvej vete ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách. Výnimka sa vzťahuje iba na druhú vetu, v ktorej je uvedená.

48. Pretože zmluva o postúpení pohľadávok č. X/XXXX zo dňa 16.12.2010 je absolútne neplatná, nemohol žalovaný platne nadobudnúť pohľadávku na základe ďalších zmlúv o postúpení pohľadávok v zmysle zásady nemo plus iuris ad alium transferre potest quam ipse habet (nikto nemôže na druhého preniesť viac práv než má sám). Žalobca teda plnil žalovanému bez právneho dôvodu a žalovaný pokiaľ takéto plnenie prevzal bezdôvodne sa obohatil.

49. Žalovaný vzniesol námietku nedostatku právomoci súdu s poukazom na rozhodcovskú doložku zo dňa 10.12.2013 uzavretú medzi žalobcom a spol. PRO CIVITAS s.r.o.

50. V rozhodcovskej doložke sa účastníci vzťahu dohodli, že všetky spory, ktoré medzi nimi vzniknú z právnych vzťahov vzniknutých na základe dohody o urovaní, alebo súvisiacich s touto dohodou o urovaní, vrátane sporov o platnosť, výklad a zánik tejto dohody o urovaní, predložia na rozhodnutie v rozhodcovskom konaní Stálemu rozhodcovskému súdu Slovenskej bankovej asociácie so sídlom Rajska 15/A, Bratislava.

51. Zmluvná podmienka spotrebiteľom individuálne nedojednaná, ktorá vyžaduje od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní je neprijateľná. O takúto zmluvnú podmienku ide vtedy, ak spotrebiteľ nemal možnosť vybrať si medzi rozhodcovským a všeobecným súdom. Ust. § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka len demonštratívne vymenováva niektoré neprijateľné podmienky, a teda charakter neprijateľnej podmienky môžu mať aj iné podmienky spôsobujúce značnú nerovnováhu v právach a v povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Občiansky zákonník s takýmito neprijateľnými podmienkami spôsobujúcimi značnú nerovnováhu v právach a v povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa spája v ust. § 53 ods. 5 sankciu neplatnosti. Keďže ust. § 53 Občianskeho zákonníka nikdy nebolo zaradené medzi prípady relatívnej neplatnosti (§ 40a Občianskeho zákonníka) ide o neplatnosť absolútnu pôsobiacu bez ďalšieho priamo zo zákona, na ktorú musí súd prihliadať z úradnej povinnosti.

52. Podľa dojednanej rozhodcovskej doložky, spory budú riešené len pred rozhodcovským súdom vopred vybraným veriteľom, pretože konkrétny rozhodcovský súd bol už uvedený na predtlačenej rozhodcovskej doložke. Rozhodcovskou doložkou bolo vylúčené, aby spory mohli byť riešené pred súdom. Takouto rozhodcovskou doložkou spotrebiteľ je nútený nezvratne podrobiť sa rozhodcovskému konaniu. Riešenie sporov prostredníctvom rozhodcovského konania dodávateľ svojim konaním vnútil spotrebiteľovi.

53. Ak jednostranne dodávateľ rozhodol o tom, že spory budú riešené na rozhodcovskom súde a navyše spotrebiteľ ani nemá možnosť jeho výberu a tento bol záväzne nadiktovaný dodávateľom, je klauzula neprijateľná. Spotrebiteľ nemá žiadnu možnosť rozhodnúť o riešení sporov a nemá možnosť ani vybrať rozhodcovský súd. Spotrebiteľ môže svoje práva uplatňovať nie iba v zmysle dojednanej rozhodcovskej

doložky, ale ak sa tak rozhodne, aj v civilnom konaní a zmluvná podmienka, ktorá by mu v tom bránila, bude považovaná za neprijateľnú.

54. Predmetná rozhodcovská doložka spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a to tým, že núti spotrebiteľa podrobiť sa rozhodcovskému konaniu pred rozhodcovským súdom, ktorý vopred vybral dodávateľ a zbavuje ho možnosti riešiť spor pred štátnym súdom.

55. Akceptovateľnosť rozhodcovského konania v spotrebiteľských veciach je treba zvoliť osobitným vyjednaním a nie nanútením arbitráže spotrebiteľovi. Na individuálne dojednanie je však potrebné rešpektovať a zachovať proces tvorby zmluvy ustanovený v Občianskom zákonníku. Predkladanie rozhodcovských doložiek spotrebiteľom za stavu, keď nepoznajú pravidlá arbitráže a prirodzene nevenujú dostatočnú pozornosť predkladanej zmluve sa zneužíva k záverom o individuálnom vyjednaní zo strany spotrebiteľov, pričom na tomto nič nemení ani vyhotovenie štandardnej rozhodcovskej doložky na samostatnom liste papiera.

56. Individuálne dojednanie je také, kde spotrebiteľ má reálnu možnosť ho neprijať, odmietnuť, hoci ho pripravil dodávateľ. Evidentne je možné konštatovať, že ide o vopred dodávateľom naformulovanú zmluvnú klauzulu a je zrejmé, že spotrebiteľ nemôže takúto formulárovú zmluvu meniť. Na strane žalovaného je dôkazné bremeno preukázať, že spotrebiteľ - žalobca si individuálne vyjednal rozhodcovské konanie. V tomto smere neboli doložené žiadne relevantné dôkazy, podporujúce záver o individuálnom vyjednaní rozhodcovskej doložky. Nie žalobca má dokázať, že nedošlo k individuálnemu vyjednaní, ale žalovaného zaťažovalo dôkazné bremeno túto situáciu preukázať. Ak by si žalobca individuálne vyjednal rozhodcovskú doložku, potom by muselo platiť, že si individuálne vyjednal aj podmienky arbitráže. Žalovaný si dôkazné bremeno o individuálnom vyjednaní rozhodcovskej doložky nesplnil. Ak spotrebiteľ mal vyjednať na základe rozhodcovskej zmluvy súkromný proces, mal by nepochybne tieto pravidlá poznať.

57. Rozhodcovská doložka uzatvorená so spotrebiteľom, ak má byť právom akceptovateľná ako prejav zmluvnej autonómie musí byť výsledkom slobodnej vôle oboch zmluvných strán. Slobodná vôľa vyžaduje informácie o možnosti voľby medzi viacerými riešeniami a informácie o tom, čo tá ktorá voľba konkrétne znamená. Z uzatvorenej rozhodcovskej doložky žiadne podstatné informácie o rozdieloch medzi riešením sporu pred rozhodcovským súdom a všeobecným súdom nevyplývajú. Aké sú aspoň základné rozdielnosti súdneho a rozhodcovského konania z doložky vôbec nevyplýva.

58. Predkladanie rozhodcovských doložiek spotrebiteľom za stavu, keď nepoznajú pravidlá arbitráže (predmet rozhodcovskej zmluvy) a prirodzene nevenujú dostatočnú pozornosť tejto časti formuláru, sa zneužíva k záverom o individuálnom vyjednaní zo strany spotrebiteľov, pričom na tomto nič nemení technika predkladania - inkorporovanie doložky do všeobecných zmluvných podmienok versus vyhotovenie štandardnej rozhodcovskej zmluvy na samostatnom liste (hárku) papiera (porovnaj rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 16Co/2/ 2014).

59. Rozhodcovská doložka zo dňa 10.12.2013 je absolútne neplatná ako neprijateľná zmluvná podmienka, nevyvoláva žiadne právne účinky, a preto je námietka žalovaného o nedostatku právomoci súdu nedôvodná.

60. Dňa 10.12.2013 žalobca so spol. PRO CIVITAS s.r.o. uzavreli dohodu o splatení dlhu, dohodu o privatívnej novácii podľa § 570 Občianskeho zákonníka, na základe ktorej malo dôjsť k nahradeniu pôvodného záväzku žalobcu zo zmluvy o úvere uzavretej s Poštovou bankou, a.s., ktorý mal mať voči spol. PRO CIVITAS s.r.o. na základe zmlúv o postúpení pohľadávok.

61. Z vykonaného dokazovania, výsluchu žalobcu vyplynulo, že nemal vedomosť o obsahu a dôsledkoch dohody, pretože ako spotrebiteľ nebol o nich informovaný. Pred podpisom mu neboli vysvetlené okolnosti ohľadom starého a nového dlhu. Nevedel, čo dohoda znamená. Dohoda mu bola doručená domov poštou.

62. Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že dohoda trpí vadami vôle, ktorý nedostatok má za následok absolútnu neplatnosť takehoto úkonu. Navyše súd túto dohodu vyhodnotil ako v rozpore so zákonom a s dobrými mravmi, čo je ďalší dôvod jej neplatnosti.

63. Súd k dohode o splatení dlhu a dohode o privatívnej novácii zo dňa 10.12.2013 uvádza, že táto upravuje právne vzťahy, ktoré vyplývajú zo spotrebiteľskej zmluvy. Jedná sa o formulárovú dohodu pripravenú veriteľom, kde návrh vopred pripravil veriteľ pre dlžníka. Vzhľadom k predformulovanému obsahu možno mať vážne pochybnosti o tom, že skutočný prejav vôle dlžníka zodpovedá jej obsahu. Iniciatíva k uzatvoreniu takejto dohody nikdy nevychádza od spotrebiteľa. Dohoda je podpisovaná spotrebiteľmi len na podnet veriteľa. Súd nezistil žiadnu snahu dlžníka riešiť jeho záväzok. Pre dlžníka môže odstrašujúco pôsobiť kontaktovanie veriteľom a uvedenie veľmi vysokej pohľadávky s príslubom splácania v relatívne nízkych splátkach a z dôvodu nevedomosti o skutočnej výške dlhu a neznalosti následkov dohody z obavy možného vymáhania dlhu pristúpi k jej podpísaniu. Celé konanie a postup veriteľa súd považuje za v rozpore s dobrými mravmi, a to s poukazom na postup uzatvárania dohody, keď veriteľ zasiela takéto formuláre spotrebiteľom, a to za účelom dosiahnutia zaplatenia aj premlčaných pohľadávok resp. takých, s ktorými by veriteľ v konaní pred súdom neuspel.

64. Žalobcovi bola zaslaná na podpis dohoda, ktorej text neumožňoval robiť v nej zmeny, hoci predtým ohľadne jej znenia neprebehli medzi stranami žiadne rokovania, teda žalobca mal fakticky možnosť (aj ak by si dohodu prečítal) túto buď podpísať alebo odmietnuť ju podpísať, takže ide o dohodu formulárového charakteru, ktorej obsah žalobca nemohol ovplyvniť.

65. Žalobcovi bola doručená domov dohoda bez akéhokoľvek predchádzajúceho upozornenia (oznámenia čoho sa bude dohoda týkať, následkov), čím pochopiteľne veriteľ, v dôsledku už len toho mal určitú výhodu voči žalobcovi, neuvedúc mu podstatu predkladanej dohody.

66. K spornosti záväzku súd uvádza, že žalobca nepotvrdil v dohode uvádzanú spornosť dlhu. Nebolo preukázané, že by pred podpisom dohody, mal vôbec žalobca akýmkoľvek spôsobom namietat spornosť nejakého záväzku voči veriteľovi, ale žalobcovi bola zaslaná dohoda s už vopred vyplneným formulárom o spornosti. Spornosť predstavuje rozdielny názor účastníkov na otázku existencie, platnosti záväzku, jeho kauzy či obsahu (napr. aj v akom rozsahu má byť plnené a kedy). Stačí, že jednej zo strán právneho vzťahu sa určité právo z neho vyplývajúce javí sporným pre pochybnosť hoc aj subjektívnej povahy. V dohode vymedzenú spornosť však vykonané dokazovanie nepreukázalo a podľa názoru súdu takáto spornosť je v dohode uvádzaná len „pro forma“ v snahe uzavretia dohody a získania titulu na plnenie.

67. Ak žalobca takú dohodu podpísal bez toho, aby vedel aký záväzok sa má nahradiť, čo vyplynulo z jeho výpovede a ak jeho vôľou vôbec nebolo nahradiť dovedajší záväzok pre jeho spornosť novým záväzkom, nedošlo k slobodnému a vážnemu vykonaniu úkonu z jeho strany, zohľadniac pritom aj spôsob konania, aký zvolil veriteľ, ktorým malo dôjsť k uzavretiu dohody nahradzujúcej neexistujúci vzťah novým záväzkom.

68. Takýto postup je rozhodne v rozpore s európskou líniou ochrany spotrebiteľa definovanou v čl. 169 Zmluvy o fungovaní Európskej únie a čl. 38 Charty základných práv EÚ. Uzatvorenie takejto dohody je v rozpore s dobrými mravmi v zmysle § 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, pretože takáto dohoda je na ujmu spotrebiteľa, pri uzatváraní dohody neboli dodržané princípy dobromyseľnosti, čestnosti a veriteľom boli využité omyl, lešť, vyhrážka, výrazná nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej slobody v snahe dosiahnuť splácanie nielen premlčaného záväzku spotrebiteľa, ale aj záväzku vo výške v akej neexistoval. Z pohľadu súkromnoprávnej ochrany spotrebiteľa podpisom formulárovej dohody si spotrebiteľ zhoršil svoje zmluvné postavenie a uzatvorenie tejto dohody privodilo spotrebiteľovi značnú ujmu, čo je v rozpore s ust. § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka. V rovine verejnoprávnej ochrany spotrebiteľa upravenej ustanoveniami zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa je potrebné okolnosti, za ktorých bola uzatvorená so spotrebiteľmi formulárová dohoda považovať za nekalú obchodnú praktiku.

69. Nekalosť obchodnej praktiky je potrebné posúdiť s ohľadom na ust. § 8 ods. 4 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, podľa ktorého za klamlivé opomenutie sa tiež považuje, ak predávajúci skrýva alebo poskytuje nejasným, nezrozumiteľným, viacvýznamovým alebo nevhodným spôsobom podstatné informácie, alebo neoznami obchodný účel obchodnej praktiky, ibaže je zrejмый z kontextu, pričom v

dôsledku klamlivého opomenutia priemerný spotrebiteľ prijme rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neprijal.

70. Nemožno poskytnúť súdnu ochranu právu, ktoré sa veriteľ snažil získať použitím nekalej obchodnej praktiky a je v rozpore s dobrými mravmi (§ 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Súdny takýmto konaniu veriteľa nemôžu poskytnúť ochranu, lebo je v rozpore s účelom a cieľom Smernice Rady 93/13/EHS, ktorý sleduje čo najúčinnjšiu ochranu práv spotrebiteľov ako slabšej zmluvnej strany.

71. V uzavretej dohode spotrebiteľ sa zaviazal zaplatiť záväzok, ktorý ani spol. PRO CIVITAS s.r.o. voči nemu nemala, pretože na základe neplatných postúpení nestala sa veriteľom pohľadávky.

72. Keďže v tomto prípade ide o spotrebiteľský vzťah, ktorý je potrebné posudzovať výlučne podľa ustanovení Občianskeho zákonníka, je neprijateľné, aby bol v dohode dohodnutý úrok z omeškania podľa obchodného práva vo výške 9 % ročne, neprijateľná je aj zmluvná pokuta dohodnutá v tejto dohode. Klamlivé je aj tvrdenie o uzavretí dohody na výslovnú žiadosť dlžníka, a o údajnej spornosti práv zo zmluvy o úvere, pretože žalovaný žiadnu spornosť netvrdil a ani nepreukázal, aby v čase podpísania dohody, boli nároky zo zmluvy o úvere sporné. Neprijateľná je aj dohoda o zrážkach zo mzdy v dohode. Dohoda zo dňa 10.12.2013 obsahuje viacero neprijateľných podmienok, a preto ako celok je neudržateľná a preto neplatná.

73. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti súd považoval úkon - dohodu zo dňa 10.12.2013 za úkon absolútne neplatný v zmysle § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, keďže zo strany žalobcu nebol vykonaný slobodne, a tiež za neplatný podľa § 39 Občianskeho zákonníka, keďže svojím účelom dohoda odporuje zákonu, nakoľko v nej konkrétne uvádzaná spornosť dovtedajšieho záväzku, bola uvádzaná len čisto formálne, keďže žalobca pred podpisom dohody nijakým spôsobom výšku svojho záväzku nerozporoval.

74. Vzhľadom k tomu, že dohodu zo dňa 10.12.2013 súd na základe výsledkov vykonaného dokazovania vyhodnotil za absolútne neplatný právny úkon, nemohol žalovaný na základe zmluvy o postúpení pohľadávok nadobudnúť žiadnu pohľadávku voči žalobcovi.

75. Podľa § 451 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezodôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

76. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka, dlžník ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

77. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

78. Týmto predpisom je nariadenie vlády SR č.87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.

79. Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

80. Žalovaný napriek tomu, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávky nenadobudol žiadnu pohľadávku voči žalobcovi, z dôvodu neplatnosti dohody zo dňa 10.12.2013, prijal finančné prostriedky od žalobcu, čím sa dopustil bezdôvodného obohatenia.

81. Keďže došlo k bezdôvodnému obohateniu žalovaného na úkor žalobcu a žalovaný sa dostal s plnením aj do omeškania, súd priznal žalobcovi aj úrok z omeškania od 24.04.2018, od kedy žalovanému uplynula lehota na vydanie bezdôvodného obohatenia na základe výzvy žalobcu zo dňa

20.04.2018 (č.l. 26-28). Žalobca poskytol žalovanému na plnenie jeden pracovný deň od doručenia výzvy. Nasledujúce dni 21.04. a 22.04.2018 bola sobota a nedeľa, preto žalovaný mal možnosť dňa 23.04.2018 vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie. Keďže tak neurobil, je od 24.04.2018 v omeškaní. Žalovaný nerozporoval aby mu táto výzva nebola doručená. V prevyšujúcej časti úrokov z omeškania súd žalobu zamietol, pretože žalobca nepreukázal aby skôr vyzval žalovaného na zaplatenie dlhu.

82. Podľa § 107 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

83. Žalobca žiadal vydať bezdôvodné obohatenie za obdobie platieb žalobcu troch rokov pred podaním žaloby.

84. Je dôvodné predpokladať, že spotrebiteľ sa nedozvie o tom, že plní bez právneho dôvodu resp. na základe neplatného právneho úkonu predtým, než sa bude dopytovať subjektu znalého veci, ktorým je napríklad advokát a takto postupoval aj žalobca, ktorý až po oboznámení s vecou a jej vyhodnotení právny zástupcom dozvedel sa o vzniku bezdôvodného obohatenia.

85. Z obsahu súdneho spisu vyplýva, že dňa 03.02.2018 žalobca udelil právnomu zástupcovi plnomocenstvo na jeho zastupovanie v súdnom konaní. Dňa 01.02.2018 odpovedal právny zástupca žalobcu sestre žalobcu, ktorá sa na neho obrátila so žiadosťou o pomoc, že je toho názoru, že klient nie je povinný platiť splátky spotrebiteľského úveru a tiež má nárok na vrátenie všetkých úrokov a poplatkov zaplatených nad rámec istiny. Najskôr týmto dňom 01.02.2018 mohol žalobca sa ako spotrebiteľ dozvedieť o bezdôvodnom obohatení, a keďže žaloba bola podaná dňa 25.04.2018, nemohla uplynúť ani dvojnásobná subjektívna premlčacia doba. Pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej lehoty na uplatnenie práva na vydanie bezdôvodného obohatenia sa vyžaduje skutočná, nie len predpokladaná vedomosť oprávneného. Subjektívna premlčacia doba začala plynúť oboznámením právneho posúdenia zo strany zvoleného právneho zástupcu žalobcu. Z vyššie uvedených dôvodov súd nepovažuje námietku premlčania vznesenú žalovaným za dôvodnú.

86. V tejto súvislosti súd dáva do pozornosti rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pod sp. zn. 3Cdo/145/2004, z ktorého vyplýva, že za rozhodujúci pre začiatok splynutia subjektívnej premlčacej doby pre uplatnenie práva pre vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia v zmysle § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka treba považovať deň, kedy sa oprávnený v konkrétnom prípade skutočne dozvie o tom, že na jeho úkor došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto ho získal; nie je pri tom rozhodujúce, že oprávnený mal možnosť dozvedieť sa potrebné skutočnosti už skôr.

87. Podobne česká judikatúra (rozsudok Najvyššieho súdu ČR pod sp. zn. 25Cdo/3306/2007) upriamuje pozornosť na to, že v prípade bezdôvodného obohatenia získaného plnením z neplatného právneho úkonu, je pre začiatok plynutia premlčacej doby rozhodujúci subjektívny moment, kedy oprávnený zistí také okolnosti, z ktorých možno vyvodíť, že právny úkon, z ktorého bolo plnené je neplatný.

88. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

89. V danom prípade mal žalobca vo veci plný úspech v časti istiny, preto mu súd priznal náhradu nárok trov konania v rozsahu 100 % proti neúspešnému žalovanému. Žaloba bola zamietnutá iba v časti úrokov od zaplatenie jednotlivých splátok žalobcom do uplynutia lehoty stanovenej vo výzve na vydanie bezdôvodného obohatenia, teda iba v časti príslušenstva.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v predchádzajúcom odseku, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.